

နတ်ဘုရားပျက်လုံး

(ရှုလေ)

စာစဉ် (၄)

(Chapter 46 - 60)

စာစာပြန် စာရေးဆရာ - Tai Venus

အပိုင်း(၄၆)

ပထမဆုံး အလုပ်ကိစ္စ

ရိုးထျန်ဧည့်ရိပ်သာသည် အနည်းငယ် အလှမ်းကွာပြီး တက္ကစီဖြင့် မိနစ်လေးဆယ်ခန့် သွားရသည်။ ဧည့်ရိပ်သာသို့ ရောက်သည့်အခါ ရှလေသည် ဧည့်ကြိုဆောင်ထဲသို့ဝင်လာခဲ့ပြီး အခန်းနံပါတ်(၂၀၁)ကို စုံစမ်းခဲ့သည်။

ရိုကျင်းချိုသည် ရှလေအတွက် တံခါးဖွင့်ထားခဲ့သည်။

ရှလေသည် ရိုကျင်းချိုအား မြင်တွေ့လိုက်ရသည့်အခါတွင် ကြက်သေသေ၍သွားသည်။

သူမသည် အဖြူရောင်ဘီကီနီကိုသာ ဝတ်ဆင်ထားပြီး အဆိုပါဘီကီနီသည် လက်ကိုင်ပုဝါထက်ပင် ပါးလွှာသည်။ ထို့အပြင် သူမ၏ အနောက်တွင်ရှိသည့် အခန်းတစ်ခုလုံးသည် လုံးဝတိတ်ဆိတ်ကာ ရှင်းလင်းနေသည်။

အဖြူရောင်ဘီကီနီသည် အနက်ရောင်ဘီကီနီထက် ပို၍ ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းအား ပြင်းသည်ဟု ဆိုရမည်။ အကြောင်းမှာ အဖြူရောင်သည် အနက်ရောင်ထက် အလင်းဖောက်နိုင်စွမ်း ပိုရှိပြီး အထူးလျှို့ဝှက်အမှောင်နေရာများကို အရိပ်ယောင် ထင်ဟပ်စေကာ မျဉ်းကြောင်းများနှင့် ရှက်ဖွယ်မြောင်းသွယ်တို့ကို လှစ်ဟပြနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူမ၏အရာရာ

တိုင်းကို အရှေ့လေအားစက်မှုလုပ်ငန်းမှာကတည်းက လှစ်ဟခဲ့ပြီး ဖြစ်သော်လည်း ဤအချိန်တွင် တစ်မူကွဲပြားစွာဖြင့် ဆွဲဆောင်၍နေပြန်သည်။

"ဝင်ခဲ့လေ"

ရှိကျင်းချိုသည် နူးညံ့သောအပြုံးဖြင့် ကြိုဆိုလိုက်သည်။

ရှလေက အထဲမဝင်သေးဘဲ

"ဘယ်မှာလဲ အော်ဒါမှာမဲ့ ဖောက်သည်က"

ရှိကျင်းချိုသည် ရှလေ၏ ပခုံးအား ခွပ်ဖွဖွ ဆုပ်ကိုင်ပွတ်သပ်လိုက်ပြီး

"ဖောက်သည်က ငါ့ဖောက်သည်လေ၊ နင်က ငါ့ဖောက်သည်ကို တွေ့ချင်လို့လား၊ နင်က ဖောက်သည်ကို ဖြတ်အုပ်မလို့လား"

ရှလေ၏ အကြံမှာ ဦးဆုံး သူမ မိတ်ဆက်ပေးသည့်ဖောက်သည်များကို မှတ်ထား၍ နောင်အခါတွင် သူမနှင့် မဆက်သွယ်တော့ဘဲ ဖောက်သည်များနှင့်သာ တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်၍ လုပ်ကိုင်သွားမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ရှိကျင်းချိုသည် မိန်းမလည်တစ်ယောက်ဖြစ်နေပြီး၊ သူမသည် ဖောက်သည်ကို ရှလေနှင့် တွေ့ဆုံပေးခြင်း မရှိချေ။

ရှလေ ပြုံးလိုက်သည်။

"ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါက ဒီအတိုင်း မေးကြည့်လိုက်တာပါ၊ အခု ငါက ဒီကို အလုပ်ကိစ္စအတွက်လာခဲ့တာဆိုတော့ အလုပ်ကိစ္စပဲ ပြောကြရအောင်"

ရှိကျင်းချိုသည် အသံခွဲပြစ်ပြစ်နှင့်

"အလုပ်ကိစ္စသာ မဟုတ်ရင် ငါတို့ ဘာအကြောင်းပြောကြမလဲ၊ အချစ်အကြောင်းလား"

ရှလေသည် သူ၏ပခုံးပေါ်က သူမ၏လက်ကို ဖယ်ရှားလိုက်ပြီး ပြုံးစ

စနှင့် ပြောလိုက်သည်။

"မင်းက အလုပ်ကိစ္စနဲ့ စကားပြောရမယ့်အခါတိုင်း အမြဲ ဒီလိုဝတ်စား တာပဲလား"

"ဘာလို့လဲ၊ ငါ ဝတ်ထားတာကို မကြိုက်လို့လား၊ ငါ တခြားဝတ်စုံ လဲ ဝတ်ပေးရမလား"

ရှိကျင်းချိုက ဆွဲငင်ညှို့ယူနိုင်စွမ်းအား ပြင်းစွာဖြင့် ပြောဆိုလိုက် သည်။

ရှုလေ ထူအန်းအန်းဖြစ်သွားသည်။

"ခြေအိတ်အရှည်နဲ့ ကျောင်းဝတ်စုံလား၊ အပြာမယ်လို့လား"

ရှိကျင်းချိုသည် ထိုသို့ဆက်တိုက်ပြောပြီး ရှုလေအား ဆွနေသည်။

ရှုလေသည် ဆက်မနေနိုင်တော့ဘဲ

"ငါ နင့်ကို ဧည့်တွေ့ဆောင်ထဲက စောင့်နေမယ်၊ ဧည့်ဆောင်ထဲမှာပဲ စကားပြောကြမယ်"

ထိုသို့ပြောလိုက်ပြီးနောက် လှည့်ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ရှိကျင်းချိုသည် သူ၏ အင်္ကျီစကို ဆွဲလိုက်ပြီး

"ငါတို့ ဧည့်တွေ့ခန်းထဲမှာ စကားပြောလို့မဖြစ်ဘူး၊ ငါက အစိုးရပိုင် လုပ်ငန်းကလူဆိုတော့ တခြားအလုပ်တွေကို မိတ်ဆက်ပေးနေတာ တစ်ယောက်ယောက် မြင်သွားရင် မကောင်းဘူး။ နင်လည်း ဘာမှ ရတော့ မှာမဟုတ်ဘူး။ ငါတို့ စကားပြောဖို့ အခန်းတစ်ခန်း ဘိုကင်လုပ်ထားတာကို နင်က ဘာလို့များ ထင်နေလဲ"

ရှုလေသည် နောက်ပြန်လှည့်လာပြီး ရှိကျင်းချိုအား ကြည့်လိုက် သည်။

"ကောင်းပြီ၊ အခန်းထဲမှာပဲ ပြောမယ်၊ ဒါပေမဲ့ နင် အဝတ်အစား တော့ ပြန်ဝတ်ဦး၊ ဒီပုံစံကြီးနဲ့တော့ ငါ မင်းနဲ့ စကားမပြောနိုင်ဘူး"

ရှိကျင်းချိုသည် ရယ်မောလိုက်ပြီး

"ငါ ဆွဲဆောင်မှုရှိတယ်လို့ နင် မြင်နေတာပဲ"

ရှုလေသည် သူမ၏ စကားကို လက်ခံအတည်ပြုခြင်းမရှိသလို၊ ငြင်းပယ်ခြင်းလည်း မရှိပေ။ အမျိုးသားများသည် သူတို့၏ ကိုယ်အကြောင်း တွေးတောခြင်းကို မရှောင်ရှားနိုင်ကြချေ။ သူသည်လည်း သွေးသားရှိသူ ဖြစ်၍ ဤသို့သောအခြေအနေမျိုးကို မမြင်ယောင်ဆောင်မထားနိုင်ပါချေ။

ရှိကျင်းချိုသည် ခပ်ကြပ်ကြပ်တီရှပ်နှင့် စကတ်တိုကို ဝတ်ဆင်လိုက် သည်။ ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထားသော်လည်း သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကောက်ကြောင်း နှင့် ဖြူဖြူဖွေးဖွေးခြေတံရှည်တို့မှာ အတိုင်းသား ပေါ်လွင်လျက်ပင် ရှိသေး သည်။ သို့သော်လည်း ဘီကီနီနှင့် နှိုင်းဆလျှင် တော်သေးသည်ဟု ရှုလေ တွေးတောမိလိုက်သည်။

ရှိကျင်းချိုသည် သူ့အား ဖြားယောင်းနေသည်ကို ရှုလေသိသည်။ သူ သည် သူမနှင့် ပျော်ပါးပြီးအချိန်ကုန်ဖို့ မလိုလားပါချေ။ သူမသည် မည်သို့ သော မိန်းမအမျိုးအစားမှန်း သူသိသည်။ သူမနှင့် အတူအိပ်မိပါက ခဏ ပျော်ရွှင်ရသည်ထက် နောက်နောင်တွင် ပြဿနာများစွာကို ယူဆောင်လာ လိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှုလေသည် သူမနှင့် အတူအိပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ဘဲ သူမ၏ ပိုက်ကွန်ထဲ လုံးဝအတုပ်နှောင်ခံမည် မဟုတ်ပါ။

ရှိကျင်းချိုသည် ဆိုဖာပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် သူမ၏ လက်ကိုင်အိတ်ထဲမှ စာရွက်စာတန်းများကို ထုတ်ကာ ရှုလေအား ပေးလိုက်ပြီး

"ဖတ်ကြည့်ပါဦး၊ အဆင်ပြေရင် လက်မှတ်ထိုးလိုက်နိုင်တယ်"

ရှုလေသည် အချက်အလက်များကို ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုထဲတွင် ဖောက်သည်အား ပြုလုပ်ပေးရမည့် အစိတ်အပိုင်းများ၊ လိုအပ်ချက်များ၊ ပစ္စည်းများနှင့် တိကျမှု စသည်ဖြင့်အချက်များ ပါဝင်သည်။ လိုအပ်ချက်များသည် အလွန်မြင့်မားသည်။ ရှုလေသည် နောက်ထပ် သဘောတူစာချုပ်ကို ကြည့်လိုက်ရာ 'ပစ္စည်းပို့ပြီးမှ ငွေချေမည်' ဟုတွေ့ရသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ပစ္စည်းများ ရရှိပြီးမှ ငွေလွှဲမည်ဖြစ်သည်။

အချက်အလက်များနှင့် စာချုပ်ပါအကြောင်းအရာများကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် ရှုလေက

"ဖောက်သည်ကြီးကို လုပ်ပေးရမယ့် အစိတ်အပိုင်းတွေကတော့ ပြဿနာမရှိပါဘူး၊ ငါ လုပ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စာချုပ်မှာ ပစ္စည်းရပြီးမှ ငွေချေမယ်ဆိုတာတော့ ငါ လက်မခံနိုင်ဘူး"

"ပစ္စည်းရပြီးရင် ငွေချေမှာလေ၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

ရှိကျင်းချိုသည် ရှုလေအား ကြည့်လိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်လေ၊ အဲဒါက ပြဿနာပဲ၊ ငါက ပစ္စည်းတွေကော လူအားကော စိုက်ထုတ်ရဦးမှာလေ၊ ငါက ရင်းနှီးမြှုပ်နှံပြီး သူကကျ မစွန့်စားတော့ဘူးပေါ့။ တကယ်လို့ ငါက အကုန်လုပ်ပြီးခါမှ သူက မလိုချင်တော့ဘူးဆိုရင် ဘယ်သူက တာဝန်ယူမှာလဲ"

ရှုလေက ပြောလိုက်သည်။

"မပူပါနဲ့၊ ငါ အာမခံပေးနိုင်ပါတယ်၊ နင် ပစ္စည်းလုပ်လို့ပြီးတာနဲ့ ငွေရစေရမယ်"

ရှိကျင်းချိုက ပြန်ပြောသည်။

ရှုလေသည် ရယ်မောလိုက်ပြီး

"အဲဒါမှ အဓိကပြဿနာ၊ ငါ နင့်ကို မယုံဘူး"

"နင်...."

ရှိကျင်းချိုသည် စိတ်ဆိုးအမျက်ထွက်သွားသည်။

"ဗွေတော့မယူနဲ့၊ ငါက စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း အမှန်တိုင်းပြောတာ၊ နင်က ဘယ်လိုလူလဲဆိုတာ ငါ ကောင်းကောင်းသိတယ်။ ပြီးတော့ ဒီစာချုပ်ထဲက ဈေးကလည်း နည်းတယ်၊ အနည်းဆုံး ၂၀ရာခိုင်နှုန်းလောက် ပိုရသင့်တယ်"

ရှိကျင်းချို၏ မျက်လုံးထဲတွင် အမုန်းစိတ်များဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော်လည်း သူမ၏ နှုတ်ခမ်းများသည် ပြုံးစေ့ဖြစ်လာပြီး စကားကို ချိုသာစွာပြောဆိုသည်။

"လေ၊ နင် ဘာလို့များ ဒီလိုပြောနိုင်တာလဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာက ကိစ္စကို အခဲမကြေးသေးဘူးလား၊ ဒီလိုသာဆို ငါတို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အလုပ်တွဲလုပ်လို့ ရတော့မှာလဲ၊ ဈေးကလည်း တန်ရာတန်ကြေးပဲလေ၊ ပြီးတော့ နင့်ရဲ့အလုပ်ရုံကလည်း အငယ်လေးပဲကို။ နင်က ၂၀ရာခိုင်နှုန်းလောက် ထပ်လိုချင်တယ်ဆိုရင် ငါတို့ ဘယ်လိုလုပ်ရတော့မလဲ။ ဖောက်သည်ကလည်း အလုပ်ရုံငယ်လေးကို အဲလောက်ထိ ပေးပါတော့မလား၊ စက်ရုံကြီး ကုမ္ပဏီကြီးတွေကိုပဲ တိုက်ရိုက်သွားတော့မှာပေါ့"

ရှုလေသည် ရယ်မောလိုက်ပြီး

"အကြောင်းပြချက်က ရှင်းရှင်းလေးပါ။ ငါ့လက်ရာက ပိုကောင်းတယ်။ ဖောက်သည်ဘက်က တောင်းဆိုထားတဲ့ လိုအပ်ချက် အရည်အသွေးတွေအတိုင်း နင်တို့ရဲ့ အရှေ့လေအားစက်မှုလုပ်ငန်းကြီးမှာ သွားပြီး အော်ဒါမှာရင် အခကြေးက အခုထက် ၅၀ရာခိုင်နှုန်းမက ပိုများနိုင်တယ်။ လက်ရှိပေါက်ဈေးတွေကို ငါ မသိဘူးများ ထင်နေတာလား"

ရှိကျင်းချိုသည် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး

"နင်က ငါ့ကို တော်တော် ဒုက္ခပေးတာပဲ"

"နင် ကော်မရှင်ခ (၈)ရာခိုင်နှုန်း ရမှာကိုလည်း မမေ့နဲ့ဦး၊ ငါအတွက် အမြတ်နည်းရင် နင့်အတွက်လည်း ကော်မရှင်ခနည်းမှာပဲ။ ငါ အခုပြောတာ နောက်ထပ် ၂၀ရာခိုင်နှုန်းထပ်တောင်းပေး၊ ပြီးတော့ ငွေတစ်ဝက်ကိုလည်း ကြိုရှင်းထားခိုင်းပေး၊ နောက်တစ်ဝက်ကို ငါ အလုပ်ပြီးတော့မှ ဆက်ရှင်းပေး၊ ငါ တောင်းဆိုတာ ဒါလေးပဲ၊ ရနိုင်မလား။ မရနိုင်ရင်တော့ တခြားတစ်ယောက်ပဲ သွားရှာလိုက်တော့"

ရှိကျင်းချို၏ မျက်နှာ မကြည်မလင် ဖြစ်သွားသည်။ သူမသည် တခဏမျှ စဉ်းစားပြီးနောက်

"ငါ ဖောက်သည်ကို ဖုန်းဆက်ပြီး ပြောကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

ရှလေသည် သွားခွင့်ပြုသည့် လက်ဟန်မူရာပြလိုက်ပြီး

"လုပ်ပါ၊ ပြီးရင်တော့ အခြေအနေ ပြန်ပြောပြဦး"

ရှိကျင်းချိုသည် ထရပ်လိုက်ပြီး ရေချိုးခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ထို့နောက် ရေကျသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"ကောင်းပါ၊ သူက ဖောက်သည်နဲ့ စကားပြောပြီး သူ့စီးပွားရေး သူလုပ်နေတာပါလား၊ ငါ သူ့ဆီကအရာကို ရအောင်ယူရမယ်"

ရှုလေ ထိုသို့တွေးမိလိုက်သည်။ သူသည် ရှိကျင်းချို့ ဖောက်သည်နှင့် ဆွေးနွေးပြောဆိုနေသည့်စကားများကို သိလိုခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူသည် ရေကျသံကိုသာ ကြားနေရပြီး သူမ၏ စကားသံကို မကြားရပေ။ သူမ၏အသံသည် ရေကျသံများအကြားတွင် အလွန်တိုးညှင်းနေသည်။

စီးပွားရေးဆိုသည်မှာလည်း စစ်မြေပြင်အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကြီးမားသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများသည် သူတို့၏ ပြိုင်ဘက်များ၏ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုများနှင့် သတင်းအချက်အလက်များကို သေချာစွာ လေ့လာစိစစ်ပြီးနောက် ကိုယ်ကျိုးစီးပွားအတွက် အကျိုးရှိမည့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုများကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်လေ့ရှိကြသည်။ အကယ်၍ သင်သာ ပြိုင်ဘက်၏အကြောင်းစုံကို မသိပါက ထိုသူတို့၏ လက်ကိုင်တုတ်ဘဝတွင်သာ ရှိနေနိုင်ပြီး၊ သင်က ငွေများရှာနိုင်သည်ဆိုသော်လည်း မဖြစ်သလောက်သာ ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်ကာ လုံးဝကြီးပွားလာနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ရှုလေသည် စီးပွားရေးပညာရှင်တစ်ယောက်မဟုတ်သလို၊ အခြေခံစီးပွားရေးအကြောင်း နားလည်တတ်ကျွမ်းသူလည်း မဟုတ်ပါချေ။ သို့သော် သူတွင် အားသာချက်ကြီးတစ်ခု ရှိ၍နေပေသည်။

ရှုလေသည် ဖောက်သည်နှင့်ပက်သက်ပြီး သိလိုသည့်အကြောင်း တွေးတောနေစဉ်မှာပင် သူ၏ ဘယ်ဘက်မျက်လုံးသည် လှုပ်ရှားလာပြီး ရေချိုးခန်းနံရံမှ မှန်နံရံချပ်ကြီးဖြစ်သွားသည့်အလား ဖောင်ထွင်းသွားကာ အိမ်သာပေါ်တွင် ထိုင်နေသည့် ရှိကျင်းချို့အား မြင်တွေ့လာရသည်။

သူမ ဝတ်ထားသည့် အဖြူရောင်ဘီကီနီသည် သူမ၏ ဒူးခေါင်းနားသို့ လျော့ချထားသည်။ သူမသည် ဖောက်သည်နှင့်စကားပြောဆိုနေရင်း ရှူးပေါက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူမသည် ကိစ္စပြီးသွားဟန်ရှိသော်လည်း ဖုန်း

ကိုင်ထားရသည့်အတွက် လက်မအားသောကြောင့် ဘီကီနီကို ဆွဲမတင်
သေးဘဲ ရယ်လိုက်ပြီးလိုက်ဖြင့် ပုံမှန်အတိုင်း စကားပြောဆိုနေသည်။

ရှုလေသည် သူမ စကားပြောဆိုနေသည်ကို မြင်တွေ့သော်လည်း ဘာ
စကားပြောဆိုနေကြမှန်း မသိပါချေ။

‘အလုပ်မဖြစ်ဘူး၊ ငါက မြင်ပဲ မြင်ရတာ မကြားရဘူး၊ ဒီလို ပုံစံမျိုးနဲ့
တော့ ရှိကျင်းချိုဆီက ဖောက်သည်တွေရဲ့ အချက်အလက်ကို ရမှာမဟုတ်
ဘူး။ ရှိကျင်းချိုက တော်တော် လည်တာပဲ အထူးကျွမ်းကျင်စပိုင်အတိုင်း
ဘဲ”

ရှုလေ ထိုသို့ တွေးတောမိလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပြီ၊ စပိုင်.....။ စပိုင်ကားတွေထဲမှာ အထူးကျွမ်းကျင်စပိုင်သူလျှို့
တွေက နှုတ်ခမ်းလှုပ်တာကိုကြည့်ပြီး စကားအဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်တတ်ကြ
တယ်။ ငါလည်း နှုတ်ခမ်းလှုပ်တာကို ဖတ်တတ်ရင် ရှိကျင်းချို ဖောက်သည်
နဲ့ ပြောနေတဲ့အကြောင်းတွေကို ငါသိနိုင်လိမ့်မယ်။ ဖောက်သည်ရဲ့ သတင်း
ကိုသာ ငါ သိရင်၊ ရှိကျင်းချိုနဲ့ ဖောက်သည်တို့အကြားက အရေးပါတဲ့
အချက်အလက်တွေကို ငါ ရနိုင်မယ်’

ရှုလေသည် နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရှားမှုကို အဓိပ္ပာယ်ဖော်နိုင်သည့် နှုတ်ခမ်း
စာဖတ်ပညာအား တတ်မြောက်လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

သူ၏ စိတ်ထဲတွင် ထိုသို့တွေးတောနေရင်း အိမ်သာပေါ်တွင်ထိုင်နေ
သည့် ရှိကျင်းချိုအား ငေးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သူမ၏ ခါးသွယ်သွယ်
အပြင် လျှို့ဝှက်နေရာများအားလုံးကို မြင်တွေ့နေရသော်လည်း သူ၏ အာရုံ
သည် ရှိကျင်းချို၏ နှုတ်ခမ်းပေါ်တွင်သာ ရှိ၍နေသည်။ သူ၏ မျက်လုံးသည်

ရှိကျင်းချို၏ နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရှားပုံကို သေချာစွာ လိုက်လံ
မှတ်သား၍နေသည်။ ဤအချိန်တွင် ရှလေ၏ ဘယ်ဘက်မျက်လုံးသည် နံရံ
ကိုဖောက်ထွင်းမြင်နေရသည့် ကင်မရာတစ်လုံးကဲ့သို့ ဖြစ်နေပြီး ရှိကျင်း
ချို၏ နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရှားနေသည့်ပုံစံအပြင် ကြီးမားသည့်အရာများသာမက
သေးမွှားသည့်အရာများပါမကျန် အရာအားလုံးကို မှတ်တမ်း
တင်၍နေသည်။

နှစ်မိနစ်ကြာပြီးနောက် ရှိကျင်းချိုသည် ဘီကီနီကို ပြန်ဆွဲတင်ခဲ့ပြီး
လက်ကိုဆေးကြောသန့်စင်လိုက်ကာ ရေချိုးခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

ရှလေသည် သူ၏ ထွင်းဖောက်အမြင်ကို သုံးမိနစ်ကျော် လေးမိနစ်
အထိ အသုံးပြုလိုက်ရ၍ မျက်လုံးသည် ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်လာခဲ့
သည်။ ရေချိုးခန်းတံခါး ပွင့်လာပြီးနောက် ထွက်ပေါ်လာသူသည် ရှိကျင်းချို
မဟုတ်တော့ဘဲ ရှန်းထူထျန်ယင် ဖြစ်နေသည်။ ရှန်းထူထျန်ယင်၏ ပုံရိပ်
သည် အရှက်ကိုလုံရုံမျှ ဖုံးထားပြီး အလွန်ဆွဲဆောင်မှုရှိနေကာ သူအား
အသက်ရှူကြပ်လာစေသည်။ ရှလေသည် ဆက်မကြည့်နိုင်တော့ဘဲ သူ၏
မျက်လုံးကို မှိတ်ပစ်လိုက်ရသည်။

"နင် အခြေအနေကောင်းတယ်"

ရှိကျင်းချိုက အားရကျေနပ်နေသည့် လေသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။

"ငါ့ရဲ့ ဖောက်သည်က နင့်ရဲ့ တောင်းဆိုမှုကို သဘောတူတယ်၊ သူက
ငွေ ၂၀ရာခိုင်နှုန်းတိုးပေးပြီး တစ်ဝက်ကို ကြိုရှင်းပေးထားလိမ့်မယ်။
ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ ရှိနေပြန်တယ်"

ရှလေသည် မျက်လုံးကို ပြန်မဖွင့်ဘဲ မေးလိုက်သည်။

"ဘာတစ်ခုလဲ"

"နင် ပထမဆုံးတစ်ခုကို ညနေ ငါးနာရီမတိုင်ခင် လုပ်ပေးရမယ်၊ အဲဒီဟာကို ငါ့ရဲ့ဖောက်သည်က သဘောကျတယ်ဆိုရင် နင်တောင်းဆိုတဲ့ အတိုင်း စာချုပ်ကို ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ပြီး နင်နဲ့ စာချုပ်ချုပ်လိမ့်မယ်"

ရှုလေသည် ခဏအနားရ၍ အဆင်ပြေသွားသည့်အတွက် သူ၏ မျက်လုံးကို ပြန်ဖွင့်လိုက်သည်။

"ကောင်းပြီ၊ စာချုပ်ကိုသာ ညနေ ငါးနာရီမတိုင်ခင်သာ ယူလာခဲ့"

ရှိကျင်းချိုသည် ရယ်ပြုံးပြုံးလိုက်ပြီး

"နင်က ယုံကြည်ချက် ရှိသားပဲ၊ ဟုတ်ပါတယ် ငါ နင့်ရဲ့စွမ်းရည်ကို သိပါတယ်၊ အရှေ့လေအားစက်မှုလုပ်ငန်းမှာတုန်းက လုပ်ခဲ့တာထက် အခု လုပ်ရမယ့်အရာတွေက ပိုပြီးတောင် လွယ်ပါသေးတယ်"

"အိုခေ၊ ပြောလို့ပြီးပြီ၊ ဘိုင့်"

ရှုလေသည် ထရပ်လိုက်ပြီး တံခါးမကြီးဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

"ဟယ်လို... ငါ နင့်ကို ယွမ်သုံးသိန်းတန် အော်ဒါရအောင် လုပ်ပေးထားတာနော်၊ နင် ဒီတိုင်းပဲ ထထွက်သွားမှာလား၊ ငါ့ကို ကျေးဇူးမတင်တော့ဘူးလား"

ရှိကျင်းချိုက ပြောလိုက်သည်။

ရှုလေသည် ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး

"ယွမ်သုံးသိန်းဆိုပေမဲ့ နင်က ပါးစပ်လှုပ်ရုံနဲ့ ကော်မရှင်ခ နှစ်သောင်းလေးထောင် ရတာလေ။ ဘာလဲ... ငါ နင့်ကို ကျေးဇူးတင်တဲ့အနေနဲ့ စားသောက်ဆိုင်မှာ လိုက်ကျွေးမယ်.. ကော်မရှင်ခ မယူတော့နဲ့၊ အဆင်ပြေ"

လား"

"သွားသွား ဘိုင့်ဘိုင့်"

ရှိကျင်းချိုက ပြန်ပြောလိုက်သည်။
